

Αυτή η ασήμαντη

εξωτερικώς γιαγιά πού εδώ βλέπουμε, δέχθηκε χαρίσματα από τον Χριστό πού μόνο μεγάλοι Άγιοι είχαν. Κατέβαζε μέ τίς προσευχές της τόν ουρανό καί τούς Αγίους κάτω, συνομιλούσε μέ την Θεοτόκο, έβγαινε από το σώμα της καί με την ψυχή της ταξίδευε σέ Παράδεισο καί κόλαση, φθάνοντας σέ μέτρα απίστευτα για τήν εποχή μας. Γιαγιά Λαμπρινή πρέσβευε καί για εμάς...

Η Λαμπρινή γεννήθηκε το 1918 στο χωριό Αγία Παρασκευή Άρτης.

Οι γονείς της Σπυρίδων Δρίβας και Θεοδώρα ήταν από τους πιο εύπορους του χωριού και είχαν αλλά τρία αγόρια. Η Λαμπρινή ήταν η μικρότερη, και τ' αδέρφια της την υπεραγαπούσαν για τον χαρακτήρα της, το ήθος και την πολύ καλή συμπεριφορά της προς όλους.

Μεγάλωσε με χριστιανικές αρχές. Από μικρή έμαθε να αγαπά τους ανθρώπους και να ζει σύμφωνα με τον λόγο του Θεού. Τελείωσε μόνο το δημοτικό σχολείο και διάβαζε με πόθο την Αγία Γραφή και άλλα πνευματικά βιβλία.

Διηγήθηκε η ίδια:

Ήμουν οκτώ χρόνων και καθόμουν σ' ένα καρεκλάκι στην αυλή του σπιτιού. Κρατούσα μια μικρή Αγία Γραφή, μπήκα στον ενθουσιασμό και μου άρεσε να την διαβάζω.

Είχα διαβάσει το χωρίο: «Πας ος αφήκεν οικίας ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν του ονόματος μου, εκατονταπλασίονα λήψεται και ζωήν αιώνιον κληρονομήσει». (Ματθ.. ιθ'-29).

Έτσι μπήκε μέσα στην καρδιά μου και αγάπησα πάρα πολύ τον Κύριο. Από εκείνη την στιγμή άναψε ο πόθος για να ακολουθήσω την μοναχική ζωή και σκέφθηκα: Δεν θέλω τίποτε, ούτε χωράφια, ούτε περιουσίες, θα πάω για Μοναχή.

Τότε εμφανίστηκε ξαφνικά μπροστά μου κάποιος ντυμένος με ιερατικά άμφια και μου άρεσε πολύ η όψη του, ήταν πολύ όμορφη. Τον κοιτούσα με θαυμασμό. Μου είπε:

- Τι με θαυμάζεις; Και τα χεράκια σου Εγώ τα έπλασα και είσαι και συ όμορφη σαν εμένα.
- Εμένα με γέννησε η μάνα μου και είναι στην κουζίνα. Να την φωνάξω;
- Όχι, εγώ εσένα θέλω, και έπιασε τα μαλλάκια μου. Αυτά ποιος τα έπλασε;
- Ναι, μου είπε. Τώρα τι θα κάνεις, ποια ζωή θα ακολουθήσεις;
- Αυτό το βιβλίο μου άναψε τον πόθο για τον μεγάλο μου Θεό θέλω να τον απολαύσω. Αυτός να εργάζεται για μένα και εγώ γι' αυτόν.
- Θα γίνεις μεγάλη, παιδί μου, και θα εργασθείς και συ για Μένα.
- Ποιος είσαι συ;
- Αυτός πού είπες εσύ, μου είπε. Αφού θέλεις έτσι, θα τρως Τετάρτη και Παρασκευή ψωμί και σκόρδο. Εσύ είσαι καλό παιδί, έχω όμως και άλλα καλά παιδιά. Θα έρθω μια μέρα να μαζέψω όλα αυτά τα καλά παιδιά.

Ύστερα έγινε άφαντος...

Άρχισε μετά απ' αυτό να αγωνίζεται περισσότερο, να νηστεύει, να προσεύχεται και να ετοιμάζεται να αφιερωθεί στον Θεό. Πνευματικός της ήταν ο π. Μητροφάνης, ο Γέροντας της Ιεράς Μονής Ροβέλιστας Άρτης.

Διηγήθηκε η ίδια: «Από μικρή ήθελα να γίνω μοναχή. Όταν έγινα δεκαεπτά χρόνων πήγα στο Μοναστήρι και είπα στον Γέροντα ότι θέλω να γίνω μοναχή.

Μου είπε:

-Νάρθεις, παιδάκι μου. Την άλλη μέρα ήρθαν οι γονείς μου με φωνές να με πάρουν. Ο Ηγούμενος, όπως τους είδε έτσι αγριεμένους, με έδωσε λέγοντάς μου να μεγαλώσω λίγο και μετά ξαναπηγαίνω.

Αυτοί με πήραν και σε λίγες μέρες άρχισαν τα προξενιά. Εγώ ήμουν αρνητική και εύρισμα προφάσεις». Μετά με ρώτησαν τι θέλω και τους είπα: «Θα προσευχηθώ όλη τη νύχτα και ό,τι μου πει ο Θεός».

Ο ΕΓΓΑΜΟΣ ΒΙΟΣ ΙΣΟΔΥΝΑΜΟΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΒΙΟΥ;

Προσευχήθηκα και είπα: «Θεέ μου, ένα πράγμα σου ζητώ. Να μου δώσεις άδεια να πάρω τον Ουράνιο (νυμφίο) και εγώ, όπως παίρνουν οι καλές ψυχές. Να μη συζευχτώ με επίγειον άνδρα».

Άκουσα φωνή: «Σε έχουμε υπ' όψιν. Μια ώρα δική μας θα γίνεις. Πρέπει όμως να συζευχθείς αυτού για να δυναμώσεις. Να βάλεις χαλινάρια στο στόμα, στα πόδια, στα χέρια, στη σάρκα».

- Στη σάρκα; Στην παντρεία με στέλνεις.

- Σε στέλνω Εγώ, και η σάρκα είναι ευλογημένη. Δοκιμασίες θα έχεις...

Εγώ συνέχισα να προσεύχομαι για το καλύτερο, να γίνω Μοναχή, όμως μου έλεγε ότι «το καλύτερο για σένα είναι να παντρευτείς, να δοκιμαστείς, να ψηθείς. Αν πας στο Μοναστήρι, δεν θα βασανισθείς τόσο. Στο Μοναστήρι ό,τι κάνουν οι άλλοι θα κάνεις και συ, είτε τρώνε, είτε προσεύχονται.

Στον κόσμο όμως θα συναντήσεις κακότητα, μοχθηρία. Εμείς τελειώσαμε τώρα, πάρε την δύναμη και την φώτιση και εργάσου όσο μπορείς».

Εργάσθηκα σε όλη μου την ζωή. Αγωνίστηκα. Τα πεθερικά μου μετά δεν με ήθελαν, με έδιωχναν, με έβριζαν με άπρεπα λόγια. Όσα μου είπε η φωνή, το Πνεύμα, τα βρήκα όλα». Έτσι λοιπόν μετά τα 20 της την πάντρεψαν με τον Αριστείδη Βέτσιο από τα Κολομόδια Άρτης και απέκτησαν δύο παιδιά, τον Σπύρο και την Σταθούλα.

Η ζωή της δεν ήταν καθόλου εύκολη στην οικογένεια του συζύγου της, γιατί ζούσαν δεκατρία άτομα μαζί στο ίδιο σπίτι και ο καθένας είχε τις δικές του Ιδιοτροπίες και τον δικό του τρόπο σκέψεως. Ιδιαίτερα ο πεθερός της φερόταν προς αυτήν με άσχημο τρόπο, με περιφρόνηση και σκληρότητα την πλήγωνε με τα λόγια του.

Η Λαμπρινή όμως κατάφερε με την υπομονή να τα ξεπεράσει όλα. Στις βρισιές του έλεγε: «Πες με ό,τι θέλεις. Εγώ είμαι μουγκή»... Και από τον σύζυγο της είχε δυσκολίες.

Κάποτε που βρισκόταν σε αγρυπνία στον άγιο Φανούριο στο γειτονικό χωριό Γλυκόριζο, άκουσε φωνή που της είπε: «Αυτή τη στιγμή καίγεται το σπίτι σου...»

Όταν τέλειωσε η αγρυπνία και γύρισε μαζί με τις άλλες γυναίκες με τα πόδια, είδε τα βιβλία της καμένα και πεταμένα έξω από το σπίτι και τον σύζυγο της σε έξαλλη κατάσταση να της φωνάζει να φύγει από το σπίτι.

Η Λαμπρινή απάντησε: «Δεν φεύγω. Εσύ είσαι ο άντρας μου, εδώ είναι το σπίτι

μου, σκότωσε με, κάνε με ό,τι θέλεις, εγώ δεν φεύγω».

Τη νύχτα την κλείδωσε έξω από το σπίτι. Υπέμεινε ήρεμα και έλεγε: «Ο πειρασμός τον βάζει, θα του περάσει. Αυτός είναι καλός, αλλά στο καφενείο τον “άναψε” ο τάδε και έκανε ό,τι έκανε, μέχρι να του περάσει ο θυμός».

Παρά τις τόσες δυσκολίες και τις κοπιαστικές αγροτικές εργασίες, δεν άφηνε δευτερόλεπτο της ημέρας χωρίς να προσεύχεται και να ευχαριστεί τον Θεό. Μαζί της στο χωράφι που πήγαινε να εργαστεί έπαιρνε και βιβλία πνευματικά για να διαβάζει και να προσεύχεται. Σ' όλη την ζωή της χάλασε από την πολλή χρήση τέσσερα βιβλία Μεγάλα Ωρολόγια. Τα βιβλία της ήταν η περιουσία της, όπως έλεγε, και από την μελέτη τους έπαιρνε πολλή δύναμη.

Μετά πού απέκτησε τα δυο της παιδιά, με τον άνδρα της ζούσαν σαν αδέρφια. Αυτός τις νύχτες κοιμόταν και η Λαμπρινή διάβαζε τα βιβλία της με το φως ενός καντηλιού και ενός κεριού.

συνεχίζεται...

Από το βιβλίο «Ασκητές μέσα στον κόσμο», η 19η διήγηση..

Κεντρική διάθεση βιβλίου: Ιερόν Ησυχαστήριο «Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος»,
Μεταμόρφωσις Χαλκιδικής.

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca